

Formulering, sagde det ærede Medlem, fordi det jo ikke var indenfor Lovens Periode, at denne Højnelse skulde foregaa. Jeg kan i og for sig godt indrømme, at med den Diskussion, som disse Ord har givet Anledning til, var det uheldigt, at de havde faaet Plads i Lovforslaget, thi der blev tillagt disse Ord en helt anden Betydning, end der nogen Sinde var ment med dem, og det fra to Sider. Det, der var tænkt ved de paagældende Ord, da Forslaget blev formuleret, var naturligvis den Højnelse, den Margen, som er nødvendig for Nationalbanken, og som stadig er fornøden for at sikre en vis Stabilitet. Under Forsøgene herpaa kan Kræfter udefra øve en Indflydelse, saaledes som vi har set det i den svundne Periode, under hvilken det kan være en Nødvendighed at skride til en vis Højnelse netop for at bevare saa megen Stabilitet som muligt. Andet eller mere har der ikke været tilsigtet med de paagældende Ord, og naar der derfor fra to Sider blev tillagt dem en væsentlig anden Betydning, var der intet andet at gøre end at stryge disse Ord, som man ikke havde Berettigelse til at tillægge den Betydning, man gjorde f. Eks. fra det konservative Folkeparti. Som Følge af, at man fra et Par Sider har tillagt disse Ord en ganske særlig, overdreven Betydning, kan de fornuftigvis ikke bruges, og der kan derfor ikke tænkes paa at vende tilbage til disse Ord i Loven. Det er da heller ikke i mindste Maade fornødent, og jeg har heller ikke hørt, at nogen af de ærede Ordførere har klaret det Spørgsmaal, til hvilken Nytte disse Ord eller lignende Ord atter skulde indføres i Loven. I det hele har jeg for-gæves lyttet efter Forklaring paa, hvilken Nødvendighed der var for overhovedet at indføre Ændringer i Lovforslaget; en saadan Forklaring er overhovedet ikke givet af de fire Partiers Ordførere.

Det ærede Medlem Hr. Lange, som nu — hvad jeg med Glæde konstaterer — ønsker at medvirke ved denne Lovgivning, gjorde opmærksom paa, at det konservative Parti ikke havde medvirket og ikke havde ønsket at medvirke ved Gennemførelsen af den Lov, der blev givet i 1924, og som vi altsaa nu tænker paa at bygge videre paa, og han forklarede, at naar man fra konservativ Side ikke havde ydet Medvirken den Gang, skyldtes det bl. a., at Loven ogsaa indeholdt Bestemmelse om disse nye Afgifter til Tilbagebetaling af en Del af Statsgælden. Ja, hvad Grunden til det konservative Partis Modstand var, kan man jo bedre læse sig til i Rigsdagstidenden for December 1924. Det var en Række andre Grunde,

der den Gang blev anført. Det var Paastande om, at denne Lovs Minimumskurser ikke kunde holde, og Paastande om, at vi, dersom den skulde holde, vilde komme op paa 12—15 pCt.s Diskonto. Det var saadanne Grunde, der blev givet den Gang, og det er jo meget pænt af det ærede Medlem, at han nu søger at udviske alt det, men det staaer desværre i Rigsdagstidenden for December 1924.

Nu siger det ærede Medlem om det foreliggende Lovforslag — hvis Formaal, nemlig at ændre de i den nuværende Lov indeholdte Minimumskurser, han i øvrigt er enig i —, at det vil vække Forbavselse, at det ikke indeholder noget om Endemaalet. Jeg synes, dette er uforstaaeligt, dersom man ser historisk paa Tingene og betragter dette Lovforslag som det, det er: en Fortsættelse af Loven af 1924. Loven af 1924 indeholdt heller intet om Endemaalet, udover hvad enhver formentlig maatte kunne forstaa paa denne Lovs almindelige Tendens, og jeg synes, at Forbavselsen maatte blive større, hvis vi ved denne Lejlighed lovgav paa en saadan Maade, at vi derved gav Spekulanterne Anvisninger, som Spekulanterne ikke skal have fra Rigsdagen. Andet vilde jo en bestemt Fastslaaen af et eller andet Endemaal indenfor en vis Tid ikke være, end at man gav Spekulanterne en Sikkerhed, som de nok vilde vide at udnytte, ikke i Samfundets, men i egen Interesse. At Lovforslagets Karakter er, som jeg her har sagt, stemmer ganske med de Ønsker, som ogsaa bestandig er kommet til Orde i Rigsdagens Valutaudvalg: at det, man skulde gaa til, maatte være en Hævelse af Kurserne, af de Satser, der indeholdtes i den gamle Lov, og Aabning af en Adgang for Nationalbanken til at benytte de til Raadighed staaende Kreditter for dette videregaaende Formaal. Men naar Karakteren af det nu forelagte Lovforslag er den samme som af det foregaaende, ser jeg ikke nogen Grund til Forbavselse, for saa maa det da ogsaa deraf fremgaa klart, at man meget vel under denne Lov kan vente en videre Udvikling med en lignende Tendens som den, der er foregaaet under den gamle Lov.

Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Lange, at han i og for sig ikke ønsker og ikke kræver, at Loven skal indeholde noget om Tidspunktet for, hvornaar Kronen skal sættes i Pari, men at det dog skulde antydes, og at det derefter, forstod jeg, skulde overlades til Nationalbanken at bestemme og vælge Tidspunktet. Det maa vel alt sammen være indenfor Rammerne af Loven, i Over-